

عنوان مقاله:

بررسی نقش شبکه سنتی تقسیم آب زاینده رود در تکوین و توسعه شهر اصفهان با رویکرد توسعه پایدار

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی با رویکرد توسعه و فناوری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیدمحسن صفوی فر - پژوهشگر، اصفهان شناس

فائزه صنیعی - کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه بین المللی امام رضا مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

شبکه تقسیم آب زایندهرود به دلیل خواستگاه عدالت طلبانهاش جهت توزیع عادلانهی مهمترین منبع ثروت در مرکز فلات ایران (آب) نقش بسزایی در تاریخ اجتماعی، سیاسی و فرهنگی شهر اصفهان داشته است. بازاندیشی در رابطهی نقش این شبکه با تاریخ تکوین و توسعه شهر (کالبدی و در رابطه با پایداری « گزایه دوپلانوئل » اجتماعی) دریچهایی به سوی کشف قوانین پنهان پایداری اصفهان است. در این مقاله بر اساس نظریهتمدن ایرانی و نقش فناوری تقسیم و توزیع آب، تاریخ تکوین و توسعه شهر اصفهان را به پنج دوره اصلی تقسیم؛ و پس از مفهوم شناسی توسعه نقش شبکه تقسیم آب زاینده رود در راستای توسعه پایدار شهری بررسی شده است. بحران « پاول سلمان » پایدار، با توجه به الگوی شهر پایدار کمبود آب، توسعه صنعتی و شهری بیرویه و متضاد با توان اکولوژیک این شهر، آلودگی هوا، افزایش مهاجرت و عدم توزیع عادلانه ثروت به عنواندستاوردهای توسعهی ناپایدار، مهمترین مواردی هستند که میتوان با بررسی نظام سنتی تقسیم آب زاینده رود به مقابله با آنها پرداخت. در پایان نیز راهکار و سیاست هایی در رابطه با احیای مادی ها در فضای شهری اصفهان با رویکرد توسعه پایدار ارائه گردیده است

کلمات کلیدی:

اصفهان، شبکه تقسیم آب زایندهرود، توسعه پایدار، عدالت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531538>

